

בא ראה, אמר הדברים האלה שאברהם רדף אחר המפלכים הלו וברוג אומם מקדוש ברוך הוא, היה אברהם תוהה. אמר, אולי חס וחלילה גראותי אותו בשבר שהיית מחריר בני אדם אל מקדוש ברוך הוא, ואחותי בהם לברך אותם אליו, וכך אמר נרגו אנשים על ידי. מיד אמר לו מקדוש ברוך הוא, אל פירא אברם אני מגן לך שכרכ הרבה קמד וגוו. שבר קבלם עלייהם.

היה דבר ה' אל אברם במחזה לאמר, מי לאמר, מה זה במחזה? אלא באוטו המראה, הדרגה של הדרימות נראות בה. אמר רבי אברם, בא ראה, טרם שנמול שמעון, מדברת עמו, מי במחזה זה? שפטוב (מדבר כד) מתחה שעדי יჩזה. בין שנמול, היו כל הדרגות سورות על הדרגה זו, ואנו דבר עמו. זהו שפטוב (שםתו) וארא אל אברם אל יצח ואל יעקב באלו שעדי. וטרם שנמול, לא היו אותן הדרגות سورות עלינו לדבר.

ואם אמר שהגה בתחלת פתוט וירא ה' אל אברם, וכתווב ויטע אברם הלו זנסוע הנגבה, וכתווב ויבן שם מנובח. הנה פאן אומן הדרגות העליונות. וכך אומרים, שטרם שנמול לא היה אומן הדרגות העליונות سورות על הדרגה זו לדבר עמו?

בא ראה, בתחלת גמן הקדוש ברוך הוא חכמה לאברהם לדעת את החכמה להדק בז, וידע את סוד האמונה, אבל לדבר עמו לא היתה אלא הדרגה המתהונה זו לבדה. בין שנמול, כל הדרגות העליונות היו سورות על הדרגה זו המתהונה כדי לדבר עמו?

היא חזי, אחר הדברים האלה רדף אברהם בתר אילין מלכין וקטיל לוון קדשא בריך הוא, היה אברהם תוהה, אמר דילמא חס ולשלם גרענא מהו אגרא דהוינא אהדר בני נושא לגבי קדשא בריך הוא ואחידנא בהו לקרו בא לוון לגבהה והשתא אתקטילו בני נשא על ידי. מיד אמר ליה קדשא בריך הוא אל פירא אברם אני מגן לך שכרכ הרבה וגוו. אגרא קבילת עלייהו, דהא כלחו לא יזפון לעלמין.

היה דבר יי אל אברם במחזה לאמר, מי במחזה, אלא בההוא חייזו דרגא דכל דיווקני אתחזין ביה. אמר רבי שמיעון פא חזי, עד לא אתגזר אברם היה חד דרגא מליל עמיה, ומאן אייה דא מתחה דכתיב, (במדבר כד) מתחה שעדי יჩזה. פון דאתגזר הו בלהו דרגין שראן על האי דרגא, וכדין מליל עמיה חד הוא דכתיב, (שמות י) וארא (דף ע"א) אל אברם אל יצח ואל יעקב באלו שעדי ועוד לא אתגזר לא הו אפונן דרגין שראן עליי למללא.

יאי תימא חד הוא בקדמיתא כתיב וירא יי אל אברם וכתיב ויסע אברם הלו זנסוע הנגבה וכתיב ויבן שם מזבח הא הכא אפונן דרגין עליין. והשתא אמן דעד לא אתגזר לא הו אפונן דרגין עליין שראן על האי דרגא למללא עמיה.

היא חזי, בקדמיתא ירב קדשא בריך הוא חכמה לאברהם למנדע חכמה לאתדקבא ביה וידע רוזא דמהימנותא, אבל למלא עמיה לא היה אלא האי דרגא מתהה בלחוודי, פון דאתגזר, בלהו דרגין עליין הוא שראן על האי דרגא תפאה בגין למללא